

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 32/16
Luxemburg, 17 martie 2016

Hotărârea în cauza C-695/15 PPU
Shiraz Baig Mirza/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Regulamentul Dublin III permite statelor membre să trimită un solicitant de protecție internațională către o țară terță sigură, indiferent dacă este vorba despre statul membru responsabil de examinarea cererii sau despre un alt stat membru

Acest drept poate fi de asemenea exercitat de către un stat membru după ce acesta din urmă a admis că este responsabil de examinarea cererii, în temeiul acestui regulament și în cadrul procedurii de reprimire

Domnul Shiraz Baig Mirza, resortisant pakistanez, a intrat ilegal pe teritoriul maghiar venind din Serbia în luna august 2015. La 7 august 2015, acesta a introdus o primă cerere de protecție internațională în Ungaria. În cursul procedurii, domnul Mirza a părăsit locul de ședere care îi fusese stabilit de către autoritățile maghiare. Prin decizia din 9 octombrie 2015, acestea au pus capăt examinării cererii pentru motivul că aceasta fusese retrasă implicit de către solicitant.

Ulterior, domnul Mirza a fost prins în Republica Cehă în timp ce încerca să intre în Austria. Autoritățile din Cehia au solicitat Ungariei să reprimească persoana în cauză, Ungaria dând curs acestei cereri. Domnul Mirza a introdus apoi o a doua cerere de protecție internațională în Ungaria. La 19 noiembrie 2015, autoritățile maghiare au respins această cerere ca inadmisibilă, fără a o examina pe fond. Acestea au considerat astfel că, pentru solicitant, Serbia trebuia să fie considerată drept țară terță sigură.

Domnul Mirza a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Tribunalul Administrativ și de Muncă din Debrecen, Ungaria). Această instanță întreabă Curtea de Justiție dacă domnul Mirza poate fi trimis într-o țară terță sigură în pofida faptului că autoritățile din Cehia par să nu fi fost informate cu privire la reglementarea și la practica din Ungaria care constau în transferul solicitanților de protecție internațională către țări terțe sigure.

Întrucât domnul Mirza se află în prezent în stare de detenție, această cauză a fost judecată potrivit procedurii preliminară de urgență prevăzute de Regulamentul de procedură al Curții.

Prin hotărârea sa de astăzi, Curtea arată că dreptul de a trimite un solicitant de protecție internațională către o țară terță sigură poate fi de asemenea exercitat de către un stat membru după ce acesta a admis că este responsabil, în temeiul Regulamentului Dublin III¹ și în cadrul de procedurii de reprimire, de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate de un solicitant care a părăsit acest stat înainte ca o decizie cu privire la prima sa cerere de protecție internațională să fi fost adoptată pe fond.

Curtea constată în continuare că, în cadrul procedurii de reprimire a unui solicitant de protecție internațională, Regulamentul Dublin III nu obligă statul membru responsabil (Ungaria) să informeze statul care efectuează transferul (Republica Cehă) cu privire la conținutul reglementării naționale în materie de trimitere a solicitanților către țări terțe sigure sau cu privire la practica sa administrativă în materie.

¹ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, p. 31).

Curtea subliniază de asemenea că lipsa comunicării cu privire la aceste aspecte între cele două state în cauză nu aduce atingere dreptului solicitantului la o cale efectivă de atac împotriva deciziei de transfer și a deciziei cu privire la cererea sa de protecție internațională, astfel cum este garantat de dreptul Uniunii.

În sfârșit, Curtea statuează că dreptul solicitantului de protecție internațională de a obține, într-o situație precum cea în cauză, o decizie finală cu privire la cererea sa, indiferent dacă în cadrul procedurii care a fost întreruptă sau în cadrul unei noi proceduri care nu trebuie considerată o cerere ulterioară, nu presupune nici privarea statului membru responsabil de posibilitatea de a declara cererea inadmisibilă, nici obligarea acestui stat de a continua examinarea cererii dintr-un anumit stadiu procedural.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106